

JUSTITISMINISTERIET

Udlændingeafdelingen

Folketinget
Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik
Christiansborg
1240 København K

Dato: 15. marts 2013
Kontor: Asyl- og Visumkontoret
Sagsbeh: EBR/PBJ
Sagsnr.: 2012-0032-0481
Dok.: 707299

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 92 (Alm. del), som Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik har stillet til justitsministeren den 14. november 2012. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Johanne Schmidt-Nielsen (EL).

Morten Bødskov

/

Christina Toftegaard Nielsen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 92 (Alm. del) fra Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik:

”Det fremgår af side 53 i Justitsministeriets notat om visumpraksis af 25. oktober 2011, at personer, ”der tidligere har benyttet et dansk Schengenvisum til at søge om videregående ophold, dvs. har indgivet ansøgning om asyl eller opholdstilladelse” som udgangspunkt ikke kan få Schengenvisum igen ”i en karenperiode på tre år eller fem år fra udrejsen af Danmark”. På den baggrund ønskes en redegørelse for, om karenperioden i nogle tilfælde kan være længere end fem år, og om det forholder sig sådan, at en tidligere indgivet asylansøgning i visse sager i en længere årrække på otte-ti år efter udrejsen fra Danmark i praksis blokerer for udstedelsen af dansk Schengenvisum.”

Svar:

Bestemmelserne om visumkarantæne findes i udlændingelovens § 4c.

Ifølge § 4 c, stk. 3, nr. 2, og stk. 6, kan en udlænding ikke få visum til Danmark i en periode på 5 år, hvis udlændingen efter indrejsen her i landet søger om asyl, medmindre udlændingen medvirker til sagens oplysning og efter afslag eller frafald af ansøgningen om asyl selv udrejser eller medvirker til udrejsen uden ugrundet ophold.

Ifølge § 4 c, stk. 3, nr. 3, kan en udlænding ikke få visum til Danmark i en periode på 5 år, hvis udlændingen efter indrejsen her i landet søger om opholdstilladelse på andet grundlag end asyl. Denne bestemmelse finder dog bl.a. ikke anvendelse, hvis ansøgningen om opholdstilladelse er indgivet med henblik på familiesammenføring, og ansøgeren er den herboende persons ægtefælle, faste samlever eller mindreårige barn, jf. § 4 c, stk. 4, nr. 1 og 2. Bestemmelsen finder heller ikke anvendelse, *hvis* udlændingen søger om opholdstilladelse med henblik på studieophold i Danmark, jf. § 4 c, stk. 4, nr. 3, *hvis* udlændingen søger om opholdstilladelse efter fribyordningen, jf. § 4 c, stk. 4, nr. 4, eller *hvis* udlændingen indgiver ansøgning om og opnår opholdstilladelse på baggrund af beskæftigelse, jf. § 4 c, stk. 4, nr. 5. Endelig finder bestemmelsen i § 4 c, stk. 3, nr. 3, ikke anvendelse, hvis hensyn af humanitær karakter taler afgørende derimod, jf. § 4 c, stk. 4, nr. 6.

En udlænding kan således højst få visumkarantæne i 5 år. Dette gælder også for ansøgere, der har ansøgt om asyl under et tidligere visumophold. Efter udløbet af karenperioden vil det forhold, at ansøgeren tidligere har

søgt asyl i Danmark, således ikke i sig selv kunne begrunde, at ansøgeren meddeles afslag på visum.

Det kan dog forekomme, at en ansøger – ud over at søge asyl – også på andre måder har misbrugt det tidligere meddelte visum, f.eks. ved at holde sig skjult for myndighederne for at hindre en udsendelse.

Sådanne omstændigheder kan indgå i myndighedernes vurdering af, om der er en formodning for, at ansøgeren vil benytte et nyt visum til at tage fast eller længerevarende ophold i Danmark eller et andet Schengenland, og vil i særligt grove tilfælde kunne begrunde, at ansøgeren meddeles afslag på visum helt op til 8-10 år efter udrejsen af Danmark.

Efter artikel 32, stk. 1, litra b, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 810/2009 om en fælleskodeks for visa skal der således gives afslag på visum, hvis der er begrundet tvivl om ansøgerens hensigt om at forlade medlemsstaternes område inden udløbet af det visum, der ansøges om.